

Rugina galbenă la grâu

Автор(и): проф. д-р Иван Киряков, Добруджански земеделски институт в гр. Ген. Тошево; гл.ас. д-р Йорданка Станоева, Добруджански земеделски институт в гр. Ген. Тошево

Дата: 10.04.2018 *Брой:* 4/2018

Până în 2014, rugină galbenă a avut un caracter sporadic în țara noastră, dezvoltarea sa fiind observată de obicei de-a lungul coastei Mării Negre. Motivul pentru aceasta este manifestarea sa tardivă în timpul vegetației, care coincide cu creșterea temperaturilor, ceea ce, în consecință, a oprit dezvoltarea sa. Din păcate, în ultimii ani, condițiile climatice au favorizat apariția sa timpurie și, prin urmare, riscul unei dezvoltări epifitotice a bolii.

Primele simptome ale ruginii galbene pe frunze sunt dungi înguste, lungi, gălbui între nervuri. Foarte curând apar pe acestea mici sori (pustule) galbene, aranjate în rânduri ca o cusătură de mașină. Urediniile se formează sub epidermă și rămân acoperite de aceasta pentru o perioadă mai lungă de timp în comparație cu celelalte

ruginii de grâu. În funcție de gradul de rezistență al soiurilor și de condițiile climatice, se observă diferite niveluri de cloroză sau necroză.

Control

Măsurile organizatorice, de management și agrotehnice care limitează dezvoltarea și răspândirea ruginii galbene includ:

- Utilizarea de soiuri rezistente. Rezistența soiurilor la rugină galbenă este relativă și este legată de genele specifice rasei incluse în soiurile respective, precum și de diversitatea rasială (virulență) din populația patogenului. Printre soiurile create de Institutul Agricol Dobrogea, soiul Dragana are o bună rezistență;
- Fertilizarea echilibrată. Fertilizarea unilaterală cu doze mari de îngrășământ azotat creează condiții pentru îngroșarea culturii și, prin urmare, pentru reținerea mai îndelungată a umidității;
- Respectarea densității de semănat recomandate pentru soiul respectiv.

Măsuri de control chimic

Stadiile critice de creștere pentru dezvoltarea ruginii galbene sunt de la primul–al doilea nod (GS31-32) până la înflorire (GS60) a grâului, la apariția primelor simptome. Obiectivul principal al tratamentului preventiv în grâu este legat de protejarea frunzei steag și a penultimei frunze a plantei, precum și de posibilitatea de infectare a spiculeților. Majoritatea fungicidelor autorizate pentru utilizare aparțin grupurilor triazol și strobilurină, care prezintă risc în ceea ce privește dezvoltarea rezistenței în populația fungică în timpul utilizării prelungite.

În suplimentul special „Patogeni periculoși în culturile agricole” din numărul 3 al revistei „Protecția Plantelor” puteți citi informații detaliate despre rugină galbenă la grâu și controlul său chimic.